

ת"פ 45440/04/22 - מדינת ישראל נגד אימן אבו סנד

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 45440-04-22 מדינת ישראל נ' אבו סנד (עצור/אסיר בפיקוח)
תיק חיצוני: 199535\2022

בפני **כבוד השופט ארנון איתן**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד **אימן אבו סנד (עצור/אסיר בפיקוח)**
נאשם

החלטה

1. בהתאם להחלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני מיום 28.2.2023, הנאשם הפר את תנאי המעצר מספר פעמים, ועל כן הושב למעצר במתקן כליאה. המאשימה תומכת בהחלטת הממונה, ומבקשת להורות על מעצרו של הנאשם עד לתם ההליכים המשפטיים, בעוד ההגנה מבקשת להתערב בהחלטת הממונה, ולהורות על השבתו של הנאשם למעצר בפיקוח, בכתובתו הנוכחית.
2. כתב האישום שהוגש כנגד הנאשם, מייחס לו עבירות התפרצות, לפי סעיף 413 ו' לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. במקביל להגשת כתב האישום, הוגשה בקשה לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים בעניינו.
3. ביום 7.7.2022, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, לצד התחייבות עצמית בסכום של 30,000 ₪, ערבות צד ג' על סך 30,000 ₪ שנחתמה ידי כל אחד מהערבים, אשר גם התחייבו לפקח על הנאשם בכתובת המפוקחת. בנוסף נקבעה הפקדה בסך 7000 ₪, והוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ עד לתם ההליכים המשפטיים.
4. ביום 27.2.2022 נעצר הנאשם לאחר שלא התייצב לשימוע. נטען כלפיו, כי הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. לנאשם נערך שימוע על ידי מנהלת הפיקוח האלקטרוני, וביום 28.2.2023 הוחלט על הפסקת מעצרו בפיקוח אלקטרוני. מכאן הדיון שלפניי.
5. לדברי המאשימה אופי ההפרות מבסס מסקנה, כי החלטתו של הממונה הינה סבירה, שכן הנאשם הפר מספר פעמים את תנאי המעצר בפיקוח, ואף שנערך לו שימוע קודם, והוא הוזנה לבל יפר את תנאי הפיקוח, המשיך הנאשם להפר את התנאים פעמים נוספות. המאשימה ביקשה לדחות את טענת ההגנה, לכך שרובן של ההפרות הינן טכניות, וביקשה ליתן דגש לצבר ההפרות אותן ביצע הנאשם, נתון המבסס לדבריה פגיעה מתמשכת באמון שניתן בו. הוסף, כי גרסתו של הנאשם ביחס לאותן הפרות, מעלה תמיהה באשר לכנותם של הדברים שנמסרו, ואף משליכה על מידת התאמתם של הערבים לפקח על הנאשם.

עמוד 1

6. הסנגור אינו חולק על קיומן של ראיות להוכחת הנטען, ואולם לדבריו, הפרות אלו, אינן ברף חומרה כזה המצדיק את השמתו של הנאשם בתנאי מעצר ממש. על פיו, בחלק מן המקרים היה הנאשם בדרכו לבית המשפט, ובחלק אחר רק יצא כדי לחבר חזרה את החשמל שניתק בביתו, ועל כן יש ליתן לו "הזדמנות אחרונה".

7. לאחר שמיעת הצדדים, ועיון בהחלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, הגעתי לכלל מסקנה כי בנסיבות העניין, החלטתו אינה חורגת ממתחם הסבירות ואין מקום להתערבות שיפוטית בשיקול דעתו.

8. סמכותו של הממונה על הפיקוח האלקטרוני להורות על הפסקת מעצר זה והשבת העצור למעצר במתקן כליאה, נעוצה בהוראת סעיף 22ח(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "החוק"), המורה כי:

"(1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;

(2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה את היותו של המפוקח קטין;

9. לצד זאת, על בית המשפט לבחון את החלטת הממונה ולהחליט האם להותירה על כנה או לשנותה. על כך קובעת הוראת סעיף 22ח(ג) לחוק, לאמור:

"...בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" - בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, ולעניין קטין - בית משפט לנוער או שופט נוער, כהגדרתם בחוק הנוער, ככל הניתן;

10. בעניין הפרת תנאי פיקוח ראו: בש"פ 8610/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.2015):

"כידוע, הפרת תנאי מעצר היא עילת מעצר עצמאית שאיננה זקוקה לתימוכין נוספים (ראו סעיף 21(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996)). אכן, לא כל הפרה של תנאי השחרור לחלופת מעצר מחייבת את ביטול החלופה. ההחלטה בנדון נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט שבוחן את נסיבות המקרה, ובכלל זאת נסיבות העבירה, נסיבות העברין וטיב ההפרה. יחד עם זאת, מקום שנאשם בהליך פלילי מפר את תנאי שחרורו יתקשה בית המשפט לתת בו אמון בשנית, אמון שעומד בבסיס כל החלטה לשחרור לחלופת מעצר (ראו בש"פ 7576/12 ברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.10.2012); בש"פ 6718/11 בן חמו נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.9.2011))."

11. במקרה דנן, הפר הנאשם את תנאי הפיקוח מספר רב של פעמים. הנאשם שוחרר למעצר בפיקוח החל מיום

7.7.2022, וביום 22.11.2022, ולאחר שנרשמו לו 4 הפרות מהותיות, זומן לשימוע. הנאשם הוזהר לבל ימשיך להפר את תנאי הפיקוח, ואף למפקח שאושר על ידי בית המשפט הובהרו חובותיו. על אף זאת, הנאשם ממשיך להפר את תנאי הפיקוח תוך התעלמות מהוראות הממונה, והחלטה שיפוטית שניתנה בעניינו. בנוסף, ואף שזומן לשימוע נוסף ביום 27.2.2023, בחר הנאשם שלא להתייצב. בנסיבות אלו, נכלא הנאשם בבית המעצר בירושלים, ובסיומו של הליך שימוע שנערך לו, הוחלט כאמור על מעצרו במתקן כליאה.

12. אדגיש, כי אף אם אצא מנקודת מוצא, כי המדובר ברובם של המקרים בהפרות שאינן מהותיות, צבר ההפרות אותן הנאשם ביצע, על אף אזהרות חוזרות אותן קיבל, מבססים מסקנה כי לא ניתן לתת בו אמון. בהקשר זה צודק ב"כ המאשימה בטיעונו לפיו, הפרת תנאי הפיקוח על ידי הנאשם, משליכה גם על מידת התאמתם של הערבים להמשיך ולהוות מפקחים עבורו, נוכח מספר ההפרות אותן ביצע הנאשם, וכן התחייבות אחד מהם, במהלך השימוע שנערך לנאשם, ליטול אחריות מלאה על הנאשם ולכך שיקפיד בתנאים. ראו בהקשר זה: בש"פ 3775/18 אבשלום אהרון נגד מדינת ישראל (22.5.2018):

"לנוכח דברי בא כוח העורר, הממזער מחומרת ההפרה, תוך שהגדירה "הפרה מינורית ובודדת", נכון יהיה לומר כי הפרת תנאי מתנאי השחרור, הינה חמורה כשלעצמה, ואין נפקות לכך שהעורר נמצא במרחק לא רב מביתו או כי המדובר בהפרה בודדת... הפרה זו של תנאי השחרור על ידי העורר מלמדת כי לא ניתן לתת בו אמון..."

13. לנאשם רישום פלילי הכולל 7 הרשעות קודמות, בעבירות של סחר בסם מסוכן, רכוש ועוד. ההרשעה האחרונה הינה משנת 2010, בעבירות התפרצות וגניבה, בגינה נדון למאסר למשך שנתיים.

14. נוכח טעמים אלו, ובנסיבות בהן גם המפקחים אינם עומדים בדרישות התפקיד, שוכנעתי כי החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני היא החלטה סבירה, ואין מקום להתערב בה.

15. הנאשם יעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

16. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ולשב"ס.

ניתנה היום, י' אדר תשפ"ג, 03 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.